

Takt og tone i religionsmødet

Mennesker, der har forskellig tro, er blevet naboer - også i Danmark. Som troende mennesker har vi det til fælles, at vore forskellige traditioner og overbevisninger lærer os noget om vigtigheden af gode relationer mellem mennesker præget af ærlighed, indfølelse og respekt. Men mange af os er ikke vant til at dele hverdag med mennesker, der har en anden tro. Hvordan lever vi sammen i gensidig respekt uden at gå på kompromis med det, som vi selv er overbevist om er sandt?

I Storbritannien har *The InterFaith Network* udarbejdet en **adfærdskodeks**, som foreløbigt knap 90 organisationer m.fl. har tilsluttet sig - heriblandt repræsentanter for alle de større trossamfund. Tværkulturelt Center har oversat den britiske kodeks og tilpasset den danske forhold.

(1) VI ER ALLE MENNESKER - Om at leve sammen i hverdagen

Vi tilhører den samme menneskehed, selv om vi har forskellig tro. Derfor bør vi behandle hinanden høfligt og med respekt. Det betyder i praksis:

- (a) At vi respekterer andres ret til at leve i overensstemmelse med deres tro og overbevisning inden for rammerne af dansk lovgivning.
- (b) At vi søger at forstå hinandens tro, værdier og livshistorie, og at vi giver hinanden frihed til at udtrykke det, vi tror og værdsætter.
- (c) At vi respekterer hinandens overbevisning med hensyn til madvaner, påklædning og anstændig opførsel, at vi forsøger at forstå hinandens praksis, og at vi er opmærksomme på ikke at vække unødigt anstød.
- (d) At vi erkender, at vi alle fra tid til anden svigter vore egne idealer, og at vi afstår fra fristelsen til at sammenligne vore egne *ideal*er med andres *praksis*.
- (e) At vi gør alt, hvad vi kan for at forhindre, at uenighed udvikler sig til konflikt.
- (f) At vi aldrig griber til vold over for hinanden.
- (g) At vi i nærmiljøet så vidt muligt tager kontakt med hinanden, inden vi polemiserer mod hinanden i medierne.

(2) TROSSAMTALEN - Når vi sætter ord på vores tro

Når vi taler sammen om vores tro, er det vigtigt, at vi respekterer hinandens frihed til at fortælle, hvad vi selv tror på, at vi er ærlige, og at vi spiller med åbne kort. Det betyder i praksis:

- (a) At vi erkender, at hvis en samtale skal være ægte, må begge parter være villige til både at fortælle, hvad de selv tror på, og at lytte til den anden part.
- (b) At vi giver hinanden frihed til at aflægge et personligt vidnesbyrd.
- (c) At vi er ærlige om vores egen tro og religiøse tilhørsforhold.
- (d) At vi ikke bevidst giver et misvisende billede af eller taler nedsettende om andres tro og praksis.
- (e) At vi korrigerer misforståelser og forvanskninger - ikke kun af vores egen tro, men også af andres.
- (f) At vi ikke skjuler vore hensigter.
- (g) At vi ved offentlige dialogmøder har en særlig forpligtelse til at sikre, at alle tilstedeværende behandles med respekt.

(3) KONVERTERING - Opfordring til omvendelse

Vi ønsker alle, at andre skal forstå og respektere vore synspunkter. Nogle af os ønsker også at opfordre andre til at tilslutte sig vores tro. I et spirende multireligiøst samfund, hvor det ifølge lovgivningen er tilladt at skifte tro, bør en sådan opfordring være kendetegnet ved selvbeherskelse, omtanke og respekt for den andens frihed og værdighed. Det betyder i praksis:

- (a) At vi altid optræder høfligt og hensynsfuldt.
- (b) At vi respekterer andres ret til at være uenige med os.
- (c) At vi ikke trænger os ind på eller udnytter mennesker eller grupper, der er særlig sårbare, eller som befinder sig i en udsat situation.
- (d) At vi afstår fra enhver form for verbal eller fysisk vold, trusler, manipulation eller magtmisbrug, hvad enten der er tale om konvertering *til* eller *fra* vores egen religion.
- (e) At vi respekterer andres udtalte ønske om at få lov til at være i fred.

At opbygge en fælles hverdag i samme land er ikke altid let. Religion appellerer til dybe følelser, og det kan somme tider få destruktive følger. Hvor det sker, må vi alle søge at fremme forsoning og gensidig forståelse. Her kan vores tro være et stærkt og positivt motiv. Som troende mennesker er der meget, vi kan lære af hinanden uden at gå på kompromis med vores egen tro og livsholdning. Vejen fremad handler både om at ville og turde erkende uenighed og om at bygge på fælles håb og værdier i hverdagen.